

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

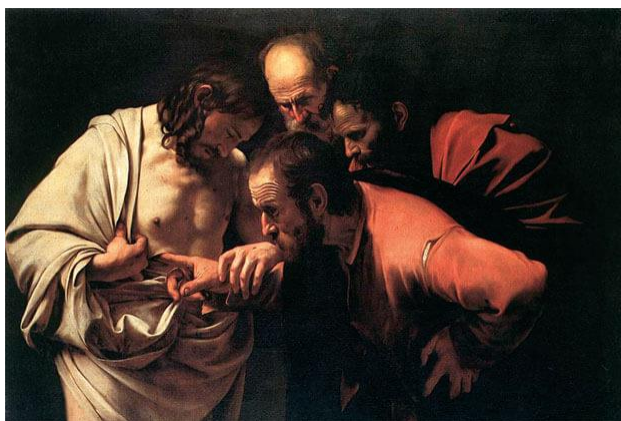
16. april 2023

NEDELJA	2. VELIKONOČNA – BELA – Nedelja božjega usmiljenja
16.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za rajne starše Golavšek, obletnica 10.00 za rajne Bezjakove, obl.
Ponedeljek	Rudolf
17.04.	19.00 za +Rudija in Antonijo Verdel
Torek	Evzebij
18.04.	19.00 za odprtost Sv Duhu – za papeža in slov. škofe
Sreda	Leon
19.04.	19.00 za +Angelo in Jakoba Ograjšek ter starše
Četrtek	Teotim
20.04.	19.00 na Pernovem za +Moniko in Silvota Drev, obl.
Petek	Anzelm
21.04.	19.00 za +Marijo in dva Janeza Hrustel, obl.
Sobota	Aleksandra
22.04.	08.00 za +Franca Ašenberger, obl.
NEDELJA	3. VELIKONOČNA – Začetek tedna molitve za duhovne poklice
23.04.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Dušana Pečnik ter Ivanko in Antona Tržan 10.00 za +Martina Rotar

2. VELIKONOČNA – BELA NEDELJA NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA

Čez osem dni je prišel Jezus

Iz svetega evangelija po Janezu

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal:

»Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Tomaža, enega izmed dvanajstérih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žabljev in ne vtaknem prsta v rane od žabljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

»MOJ GOSPOD IN MOJ BOG!«

Danes je osmi dan po veliki noči in Janezov evangelij nam prinaša dve prikazovanji vstalega Jezusa apostolom: tisto na večer velike noči, ko Tomaža ni bilo, in tisto, osem dni kasneje, ko je bil Tomaž zraven. Prvič je Gospod učencem pokazal rane na svojem telesu ter dahnil vanje, rekoč: 'Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.' Z močjo Svetega Duha jim je tako izročil svoje poslanstvo. Tisti večer ni bilo Tomaža. Ta ni hotel verjeti pričevanju drugih. 'Če ne bom videl in se ne bom dotaknil njegovih ran' je rekel, 'ne bom veroval.' Osem dni zatem, torej kakor danes, se je Jezus spet pojavil v sredi med svojimi ter se takoj obrnil na Tomaža s povabilom, naj se dotakne ran njegovih rok in strani. S tem je prišel naproti njegovi nevernosti, da bo lahko preko znamenj trpljenja v polnosti dosegel velikonočno vero, torej vero v Jezusovo vstajenje.

Tomaž je eden tistih, ki niso takoj zadovoljni, in išče, hoče osebno preveriti, imeti osebno izkušnjo. Po začetnem odporu in nemiru končno tudi on začne, čeprav s težavo, verovati. Jezus ga potrpežljivo čaka in zadnjemu 'prišleku' osebno pomaga pri njegovih težavah in negotovostih. Gospod ima za blažene tiste, 'ki niso videli, pa so začeli verovati!', prva med njimi je Marija, njegova Mati. Vendar pride tudi naproti zahtevam nevernega učenca: 'Daj svoj prst sem in poglej moje roke ...' Ob zveličavnem dotiku ran Vstalega Tomaž pokaže svojo rano, svoje brazgotine, svojo bolečino, svoje ponižanje, a v znamenju žeblice najde odločilno potrditev, da je bil ljubljen, pričakovan, razumljen. Stoji pred Mesijem, ki je poln miline, usmiljenja, nežnosti. To je tisti Gospod, ki ga je iskal v skritih globinah lastnega bitja, saj je vedno vedel, da je tako.

Koliko od nas išče v globini svojega srca srečanje z Jezusom, s takšnim, kot je: mil, usmiljen, nežen! Saj mi globoko v sebi vemo, da je takšen. Tomaž je po tem srečanju razumel globok pomen Njegovega vstajenja in izpovedal svojo popolno vero Vanj: 'Moj Gospod in moj Bog'. Lep, zelo lep je ta Tomažev vzklik.

Po: E. Mozetič

»Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno: prodajali so premoženje in imetje ter od tega delili vsem, kolikor je kdo potreboval. Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veselim in preprostim srcem. Hvalili so Boga in vsi ljudje so jih imeli radi.« (Apd 2, 44–47)

To je najlepša in najbolj resnična podoba Cerkev. Takšna, kakršna bi v resnici morala biti, takšna, ki bi jo morali prikazovati tudi mediji, ki jo pogosto predstavljajo v najslabši možni luči.

Pa se kristjani danes zavedamo, da smo poklicani, da ohranimo Cerkev v njenem temeljnem poslanstvu, o katerem beremo v današnjem berilu? Cerkev je skupnost ljudi, ki jih povezuje lomljenje »skupnega kruha« in Ljubezen.

AK